

Redevoering van Enrico Medi bij gelegenheid van de eerste zitting van de Raad van de EEG en het EGKS (Brussel, 25 januari 1958)

Légende: Op 25 januari 1958 spreekt de heer Enrico Medi, vice-voorzitter van de Commissie van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (EGA of Euratom) voor de leden van het toekomstige Europees Parlement die te Brussel bijeen zijn voor de eerste zitting van de Raden van de Europese Economische Gemeenschap (EEG) en Euratom. In zijn redevoering onderstreept hij het belang van atomisch onderzoek, vooral wat betreft de productie van energie.

Source: Notulen van de eerste zitting van de Raden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal gehouden te Brussel op 25 januari 1958., CEE EUR/ CM/ 207/ 58 mts. Brussel: Raden van de Europese Economische Gemeenschap en Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, 25.01.1958. 28 p. "Bijlage IV: Redevoering van de Heer E. Medi, Vice-Voorzitter van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie".

Copyright: (c) European Union

URL:

http://www.cvce.eu/obj/redevoering_van_enrico_medi_bij_gelegenheid_van_de_eerste_zitting_van_de_raad_van_de_eeg_en_het_egks_brussel_25_januari_1958-nl-410ddb65-db3e-45cc-b17c-f90f123e680e.html

Date de dernière mise à jour: 05/11/2015

Redevoering van de Heer E. Medi, Vice-Voorzitter van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Eerste zitting – 25 januari 1958)

Excellenties, Dames en Heren,

Vijfentwintig jaar geleden, gaf professor Enrico FERMI mij een geheel nieuw onderwerp op voor mijn proefschrift in natuurkunde, te weten het neutron.

Wie zou hebben kunnen denken dat nauwelijks een eeuw later, dit deeltje waarvan het volume zo klein is (er zijn er honderd miljard miljarden miljarden nodig om een kubieke centimeter te vormen) op het ogenblik dat het gordijn van het nieuwe Europa opgaat, zou optreden.

Ik voel mij diep ontdaan en werkelijk zeer klein (geestelijk zoals het neutron), dat ik vandaag voor deze Assemblée het woord moet nemen namens mijn hooggewaarde collega's van de Commissie van Euratom, op het ogenblik van zo ernstige en grote verantwoordelijkheid: de ziekte die de Voorzitter dhr. Louis ARMAND verhindert in ons midden te zijn op dit ogenblik dat hij zo vurig verlengd heeft, is de reden waarom ik het woord moet voeren. Deze man van zo geniale en zo voor alles openstaande geest, met zo'n edelmoedige en actieve aard, heeft glimlachend dit tijdelijke oponthoud in zijn werkzaamheden aanvaard en hij draagt mij op U allen te groeten. Sta mij toe, hem uit Uw naam onze hartelijke wensen over te brengen.

Onze dankbare herinnering richten wij tot allen die de vermetelheid en de intuïtie, het verlangen en de kracht hebben gehad, om die eerste steunpilaren voor het verenigd Europa op te stellen: en vooral tot dhr. SPAAK, eminent staatsman en voor alles vurig Europeaan. Wij bevinden ons thans tegenover een duidelijk omschreven en substantieel verdrag dat gereed is voor de uitvoering. Evenals de atomen die hun eigen wetten hebben, zo moeten wij, mensen, ons een gemeenschappelijke levensregel opleggen: tegenover wijze wetten moet een wijze tenuitvoerlegging staan.

Dank aan U allen die ons die meesterlijke regels hebt geschonken: waartoe zou zonder de afbakening van een weg een motorkracht dienen? Dank aan het Interimcomité, aan de technici van het recht, van de economie, van de wetenschap die een zo bewonderenswaardig voorbereidingswerk hebben verwezenlijkt.

Wij hebben voor ons een programma liggen met zware verantwoordelijkheden: wetenschappelijke, technische, organisatorische, economische, sociale vraagstukken: men zal het werk van het wetenschappelijk Comité en van de werkgroepen moeten volgen, het Agentschap voor de voorziening moeten samenstellen, gemeenschappelijke ondernemingen moeten oprichten, het gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek en het Universitair Instituut moeten oprichten, volgen en ontwikkelen, betrekkingen tot stand moeten brengen met de interne en externe organen van de Gemeenschap.

Het is een vreedzaam leger dat wij in beweging moeten brengen in de harmonie van de bedoelingen, in de verscheidenheid van de houdingen. Gebouwen, bijgebouwen, en machines moeten worden opgezet; reactoren voor de kernenergie, apparaten voor de splitsing van isotopen, camera's, rekenmachines, massaspectrografen, meetinstrumenten, nieuwe onderzoekapparaten moeten worden ontworpen en opgericht en men moet overgaan tot theoretische peilingen; misschien ook dat op deze wijze nieuwe opvattingen en originele gezichtspunten zullen ontstaan.

Men zou kunnen denken dat dit een strategisch beeld is van een oorlogsplan. Gezegend is deze oorlog voor de waarheid en het goede. Gezegend is deze oproep tot de vrije wil van de harten, tot de edelmoedige bereidheid van de jongeren onzer volkeren.

Is er iets mooiers dan zich allen tezamen te verenigen niet om te sterven doch om te leven? Is het de mens niet meer waardig om bewondering te hebben bij het zien van het voorbijgaan van een meson in de Wilsonkamera, dan zich op te winden bij het natellen van schitterende hellebarden die met bloed bevekt zullen worden? Niet de atoomenergie zal ons nauw bijeenbrengen, want het zijn niet de stenen muren van een fort die de „civitas” uitmaken, doch, evenals vroeger de kinderen van eenzelfde familie de muren van

hun stad oprichten, evenzo richten wij vandaag de materiële en zichtbare steunpilaren op (genaamd: gemeenschappelijke markt, kolen en staal, wetenschap der reactoren voor de kernenergie) waarop de nieuwe „civitas” der vrije schepselen van God zien gaat ontplooiën.

Een van de grondvraagstukken van het moderne en toekomstige leven is dat van de energie. De ontwikkeling van de kernenergie heeft de weg geopend tot de definitieve oplossing: de twee wegen van de splitsing en de fusie doen reeds doelstellingen vermoeden die moeten worden bereikt.

Het is niet mogelijk in details te treden, dat zou ons te ver voeren van het onderwerp van deze vergadering, doch in een eenvoudige en begrijpelijke zin zou men kunnen zeggen over enige jaren zal het vraagstuk van de energie geen „vraagstuk” voor de mensheid meer zijn. Ik geloof dat men gemakkelijk de betekenis van die bewering kan begrijpen. Wil men een voorbeeld? Het vraagstuk van het water is onontbeerlijk voor het leven, doch het is niet meer een vraagstuk voor de mensheid. In bijzondere gevallen echter vormt het een zeer ernstig vraagstuk, maar gewoonlijk vindt het zijn oplossing, dankzij de moderne middelen waarover wij beschikken. Zo zal het ook zijn voor de energie.

Zodra de weg voor de gemakkelijke en zo goed als ongelimiteerde produktie van de energie zal zijn ontdekt, zal de deur openstaan voor intuïties, waarbij de waarheid altijd verder zal liggen, dan hetgeen men kan bevroeden. En ik wens niet te kort te schieten aan verbeeldingskracht.

De toepassing van de geproduceerde en gecontroleerde kernreacties vermenigvuldigen zich snel in de verschillende sectoren van de industrie. Bolledig nieuwe procedes ontstaan bij de controle van de fabricage der verschillende produkten; bij sommige produktietechnieken brengt men totaal revolutionaire systemen tot stand; Euratom dient voortdurend dat verbindingswerk tussen de vooruitgang van het onderzoek en de mogelijkheden van de toepassing daarvan op de industriële sectoren uit te oefenen; omgekeerd ook, moet alle aandacht van de onderzoekers gevestigd worden op de vraagstukken die dringend in de burgerlijke samenleving worden gesteld. De tijd van kunstmatig onderscheid tussen theorie en praktijk is voorbij: de waarheid belicht het werkelijke, de werkelijkheid draagt altijd de substantie van het ware in zich.

Een derde sektor is die van de chemie op het gebied van de kernenergie. De mogelijkheid een kern van een element te wijzigen om er de kern van een ander element van te maken, maakt dat men chemische reacties, componenten kan verwezenlijken, rechtstreeks de fundamentele eigenschappen van de reeds bestaande moleculen kan veranderen, hetgeen noch te voorzien noch te verwezenlijken was bij enig klassiek chemisch procédé.

Welk een diepstaande revolutie wordt er niet voorbereid in de voortbrenging van een onnoemelijk aantal produkten en in het bijzonder daar waar de macromoleculen de doelstellingen van de toekomstige handel en industrie bepalen. Tot nu toe zijn de synthetische harsprodukten veelvuldig in het gewone leven gebruikt, doch kunt U zich voorstellen wat de mens zal kunnen bereiken door middel van de scheikunde op het gebied van de kernenergie? Van de Natuurwetenschappen tot de energie, van de energie tot de industrie, tot de chemie en ten slotte tot de hoogste doelstelling: het leven.

De biologische ontwikkelingen zijn soms omringd door meer geheimzinnigheid. Wij kunnen zeggen dat de mens er ternauwernood de uiterlijke vormen of de oppervlakkige aspecten van kent. Misschien wordt dat een ruim onderzoekgebied voor de toekomstige geslachten. Onze generatie tracht er de eerste zeer zwakke flambouwen voor te doen ontsteken.

De radioactieve isotopen, die gebruikt worden bij het onderzoek van biologische ontwikkelingen, bij het onderzoek van de oorzaken der pathologische verschijnselen die het menselijk leven bedreigen, de therapeutische toepassing van de uitstralingen: dit alles betekent even zovele open wegen. De actie van de protonen, neutronen, alpha- en beta-deeltjes op de kiemen, de mogelijkheid de produkten van de aarde te vermenigvuldigen, de ontwikkeling van de planten te controleren en te versnellen, dat alles ten slotte wat wij ons nog niet kunnen voorstellen, opent aan de volkeren der aarde zoodanige mogelijkheden dat zij elk gevaar dat eens onze aarde te klein zou kunnen worden, om de kinderen van morgen te voeden, uit de weg te ruimen; dat allee zal mogelijk zijn, wanneer wij handelen met een vaste wil om het goede te doen. Wie weet

of men op een dag niet het natuurverschijnsel zal ontdekken (waarschijnlijk zal de oorsprong daarvan terug te brengen zijn op de kernenergie) dat ten nauwste samenhangt, met het geheim van het leven: laten wij hopen dat het een jongere van het nieuwe Europa zal zijn die deze ontdekking zal doen.

Maar behalve al deze vraagstukken en taken is er nog iets fascinerenders: dat is de geesten en harten van onze Europese jeugd voor te bereiden op de ontdekking van de waarheid, op de onderwerping van de natuurkrachten. Het enthousiasme en de liefde terug te geven aan de jongeren van onze volkeren, aan die kinderen aan wie wij de herinnering van teveel vergoten tranen, de angst van teveel vergoten bloed hebben nagelaten. Laten wij hen helpen zich te verenigen in het onderzoek, zich te verenigen voor hun wetenschappelijke vorming, die overwinningen te behalen waar geen overwonnenen bestaan; laten wij uit de strijd treden om het leven te betreden. Dat zijn enkele doelstellingen van Euratom; neemt U mij niet kwalijk, dit zijn zeer grote dingen om tot uitdrukking te brengen; zij zijn te groot want ik kan U er niet over spreken zoals ik dat zou wensen.

Geen van onze volkeren zou in staat zijn geweest deze doelstellingen alléén te bereiken, maar tezamen wordt het mogelijk: daarom ontstaat het nieuw Europa onder een gelukkig voorteken. De eerlijke wens van de geesten heeft wortel geschoten in de vastheid van de feiten die daardoor getuige zijn van een vaste wil.

De gemeenschappelijke arbeid bij het onderzoek, deze gemeenschappelijke en vurige wens tot slagen zullen onze en de toekomstige geslachten binden met banden van begrip en genegenheid welke niemand zal kunnen verbreken.

Gij, politici, die de last van een onmetelijke verantwoordelijkheid draagt ten overstaan van ieder Uwer volkeren, wakkert de vlam voor begrip van die idealen aan, wakkert deze vlam aan in iedere geest. Treedt in contact met de pers, vaardigt wetten uit, vindt aktiemiddelen, vereffent de wegen, harmoniseert de wil. Wij zijn hier om intens bij te dragen tot een volledig begrip. Zo zou, met alle andere organen van de Europese Gemeenschap, met alle andere Commissies, de samensmelting der bedoelingen, in de verscheidenheid der taken ontstaan; evenals in de biologie.

Een volledige enthousiaste samenwerking: dat is de wezens inhoud van hetgeen ons ertoe brengt dit alles te verwezenlijken. Maar bovenal is het bewustzijn en de liefde die er de eerste en krachtige drijfveren van zijn.

Onze éénheid, de éénheid van die zes volkeren, de innige samenwerking van onze organisaties zal gelijk zijn aan die ontwikkeling welke sinds ongeveer acht miljard jaren aan de sterren hun licht geeft en zal aan de mens het overwicht geven op de materie: de samensmelting.

Wanneer twee protonen en twee neutronen zich verenigen, smelten zij samen om een heliumkern te geven en daaruit ontstaat de energie. Het is een van de meest fascinerende doeleinden van de natuurkunde van heden, om die energie te produceren, te controleren en te gebruiken. Alvorens te eindigen, vergeef mij dat ik mij laat meeslepen: misschien zullen eens do mensen steeds ingewikkelder kernen maken vanuit fundamentele kernen en zullen dan de schepselen vrij zijn zich naar de schitterendste hoogten van de geest te begeven.

Belangrijker nog dan de samensmelting van de kernen is die van de harten; het is de samensmelting van de wil der Europese volkeren, van de volkeren van elk werelddeel, van elk ras en van elke taal.

Gij zult U herinneren dat vroeger de volkeren van Europa als erfgenamen van de majesteit der wetten van Rome, vurig volhardend in hun visie van de onwankelbaarheid van het Christelijk geloof, de slanke torens van onze kathedralen hebben opgebouwd.

Vandaag ontplooiën wij met dezelfde geestdrift de vlaggen van het nieuwe Europa.